

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **R. K.**
státní příslušnost Ázerbájdžánská republika
zastoupen Mgr. Umarem Switatem, advokátem sídlem 148 00 Praha
4, Dědinova 2011/19

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2020 č. j. X, o udělení mezinárodní
ochrany

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, v níž vyslovil nesouhlas se závěrem žalovaného, že mu v zemi původu nehrozí pronásledování, resp. vážná újma dle § 12 a § 14a zákona o azylu. Dle žalobce žalovaný nedostatečně, resp. nesprávně zjistil stav věci a vyvodil nesprávné právní závěry. Poukázal na to, že v průběhu správního řízení sice uvedl, že ve vlasti nebyl členem žádné politické strany, ale byl kritikem vlády. Psal články pro internetové médium Milli Xeber. V Ázerbájdžánu je mnoho zatčených novinářů a on se obával, že jej stihne stejný osud, proto vlast opustil. Poukázal na to, že byl dvakrát vězněn, poprvé v roce 2015, kdy působil jako pozorovatel u voleb a podruhé v roce 2016. Obává se, že bude za svou protirežimní činnost po návratu do země původu dále pronásledován za svůj politický názor a uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) a b) zákona o azylu. Stejně tak mu hrozí vážná újma v podobě mučení či jiného nelidského a ponižujícího zacházení a trestání ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Žalobce vyslovil nesouhlas s názorem žalovaného, že jeho výpověď je nevěrohodná. Konstatoval, že žalovaný vyhodnotil jím doložené rozsudky ázerbájdžánského soudu jako falzifikát, stejně tak vyjádřil pochyby o pravosti potvrzení od Milli Xeber. Žalobce namítal, že s těmito pochybnostmi jej žalovaný dostatečně nekonfrontoval. Jediná pochybnost, na kterou jej žalovaný upozornil, je zmíněná pochybnost o tom, že by bylo od předmětných novin Milli Xeber možné po uzavření kritického oddělení získat předložené potvrzení. Tuto subjektivní domněnku žalovaného však dostatečně vyvrátil v průběhu své výpovědi, k čemuž žalovaný ovšem nedostatečně přihlédl. S ostatními pochybnostmi jej žalovaný nijak nekonfrontoval, čímž se dopustil pochybení ve vztahu ke správně zjištěnému skutkovému stavu. Žalovanému dále vytkl, že do spisu založil nové listiny, aniž by jejich obsah přeložil do jazyka, kterému je schopen porozumět nebo jinak jejich obsah vysvětlil, a aniž by se pokusil zjistit jeho názor na jejich obsah či jinak jej se svými pochybnostmi o pravosti jím předložených listin konfrontoval. Za tímto účelem bylo vhodné naříditi doplňující pohovor, v rámci něhož by nejasnosti ohledně jím předložených listin, byly vysvětleny nebo by mohlo být postaveno najisto, že jeho azylový příběh je nevěrohodný. Žalovaný však nic takového neučinil, doplňující pohovor s ním neprovedl, nevzněl žádný konkrétní dotaz stran údajně falešných dokladů. Co se týká nesrovnalosti mezi datem na rozsudku a datem soudního jednání, pak toto nemusí představovat nesrovnalost v jeho výpovědi, nýbrž se může jednat o chybu obsaženou v onom písemném soudním rozhodnutí. Druhou možností pak je, že v Ázerbájdžánu existuje jiná praxe, totiž že se na rozsudku uvádí datum zahájení řízení, nikoli datum skutečného jednání ve věci.
3. Co se týká potvrzení Milli Xeber o tom, že v minulosti, tj. v době, kdy uvedené noviny psaly ještě články proti režimu, pro tohoto zaměstnavatele pracoval a že byl za svou práci režimem perzekuován, není zde dán důvod k nějakým pochybnostem. Skutečnost, že určitý internetový server začne namísto protirežimních článků psát články prorežimní, nemusí znamenat, že by všichni zaměstnanci nebo celé vedení, změnili názor. Navíc šlo spíše jen o to, že větší server ukončil činnost jednoho (kritického) oddělení, zatímco zbytek novin dál pokračoval v činnosti. Za této situace není nijak nemožné ani obtížné uvěřitelné, že by se bývalý zaměstnavatel snažil i nadále pomáhat svým bývalým zaměstnancům, kteří se dostali do potíží s režimem (i kvůli práci pro tohoto bývalého zaměstnavatele). Navíc může být představitelná i ta varianta, že bylo přímo snahou ázerbájdžánských úřadů, aby kritičtí občané, které se nepodaří umlčet násilím, raději odešli do exilu. Je tedy i možné, že

přímo ázerbájdžánské úřady jsou připraveny těmto občanům opatřit podklady k tomu, aby se svými azylovými žádostmi v Evropě či jinde, uspěli.

4. Žalobce rovněž namítal, že si žalovaný měl obstarat odborné posouzení ve vztahu k jeho tvrzení, že neplodnost je u něho důsledkem bití na policejní stanici. Lékařská zpráva z 3. 5. 2018 je nedostatečná. Poznamenal rovněž, že i kdyby se prokázalo, že příčinou jeho neplodnosti není zbití, ani pak by to nebyl důvod k označení jeho výpovědi jako nevěrohodné. Žalovaný se tedy nezabýval výše uvedenými možnými vysvětleními svých pochybností a učinil si vlastní úsudky zaměřené jednostranně na jeho znevěrohodnění.
5. Co se týká Informace MZV č. j. X o předkládání falešných dokumentů žadateli o mezinárodní ochranu z Ázerbájdžánu, pak ta nijak neprokazuje, že dokumenty, které on předložil, jsou falzifikáty. Závěry žalovaného odporují požadavku na individuální posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. V této souvislosti stran uvedené informace MZV žalobce namítal, že aniž by chtěl snižovat vážnost dotčených zastupitelských úřadů a konzulátů, musí namítat, že jimi zpracované zprávy neobsahují označení zdrojů a závěry tedy nejsou transparentní a nelze je ověřit. Jejich důkazní hodnota je tedy oproti skutečným zprávám o zemi původu značně snižena. Stejnou optikou je nutno nazírat i na Informaci MZV č. j. X, pojednávající o způsobu tvorby čísel jednacích. Veškeré informace tam obsažené vycházejí z nedatovaného materiálu v anglickém jazyce, který má být údajně zpracován na základě příslušné ázerbájdžánské legislativy. Jediným podkladem pro sporný materiál MZV je tedy nedatovaný dokument nejasného původu odkazující na jediný zdroj, kterým je nefunkční webová adresa. Správnost a aktuálnost informací tedy není možné žádným způsobem ověřit. Tím tato informace MZV ztrácí jakoukoliv důkazní hodnotu a veškeré závěry z ní plynoucí je nutné označit jako zcela nepodložené. Žalovaný tedy neprokázal a dostatečně neodůvodnil závěr o falešnosti předkládaných rozsudků ázerbájdžánského soudu ani jiných dokumentů, které předložil. Celkový závěr žalovaného o nesplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany je tedy nepodložený, nedostatečně odůvodněný a nepřezkoumatelný. Žalobce současně poznamenal, že i v případě, že by skutečně bylo postaveno najisto, že doložené dokumenty jsou nepravé, nelze z toho automaticky dovozovat, že jeho azylový příběh nemá reálný základ. Nelze vyloučit situaci, kdy skutečně pronásledovaný člověk uteče ze země bez potřebných dokumentů a následně ve snaze podpořit svůj jinak reálný azylový příběh, si obstará nepravé dokumenty. I tato možnost měla být v řízení zkoumána a vyhodnocena. Žalobce uvedl, že pro případ návratu do vlasti se obává pronásledování pro svůj politický názor a předchozí protirežimní novinářskou činnost, stejně tak se obává reálného nebezpečí vážné újmy v podobě mučení a nelidského či ponižujícího zacházení a trestání a také reálného nebezpečí vážné újmy v důsledku nerozlišujícího násilí v prostředí ozbrojeného konfliktu. Poukázal na eskalující boje probíhající na území Náhorního Karabachu. Nejedná se již o konflikty lokální, ale válku mezi Arménií a Ázerbájdžánem, hrozící přerůst v geopolitickou humanitární katastrofu. On i jeho manželka pocházejí z města Ganja (v napadeném rozhodnutí v odlišném přepisu Gendže), které leží pouhých 60 km od linie kontaktu. Dne 27. 9. 2020 propukly mezi vojenskými jednotkami Ázerbájdžánu a Náhorního Karabachu těžké boje s nasazením těžké bojové techniky. Žalovaný tedy již v době vydání napadeného rozhodnutí měl přihlídnout k aktuální situaci ozbrojeného konfliktu v blízkosti jeho bydliště, měl ji pečlivě zhodnotit co do možnosti naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, popř. se měl zabývat možností vnitřního přesídlení. To však žalovaný neučinil, nejaktuálnější materiál, z něhož vycházel, je z poloviny července roku 2020. Tím porušil § 3 správního řádu.

6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Výtky v žalobě vyjadřují osobní názory žalobce a polemiky, neprokazují však, že by se dopustil porušení právních předpisů. V žalobě se žalobce snaží gradovat své výtky vůči správnímu orgánu, a to bez vážných a skutečných důvodů. Žalovaný vyslovil názor, že vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, přičemž postupoval takovým způsobem, aby byly odstraněny nejasnosti o skutečných důvodech odchodu žalobce ze země původu. K tvrzení žalobce o eskalujících bojích v Náhorním Karabachu, žalovaný poznamenal, že jednak žalobce žil před odjezdem z vlasti ve městě Baku, které nebylo ozbrojenými střety nijak zasaženo a je od konfliktní oblasti značně vzdáleno, jednak ozbrojený konflikt v Náhorním Karabachu již neprobíhá. Je notorietou, že arménský premiér s prezidenty Ruska a Ázerbájdžánu podepsal dohodu o ukončení války o Náhorní Karabach. Prezident Putin navíc dodal, že na klid zbraní budou dohlížet i ruští pozorovatelé. Dle žalovaného napadené rozhodnutí je ve vztahu k důvodům žádosti žalobce o mezinárodní ochranu odůvodněno v dostatečném rozsahu a k závěrům v něm obsaženým dospěl na základě logických, objektivně podložených úvah, jež v odůvodnění odpovídajícím způsobem rozvedl.
7. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí ze dne 24. 8. 2017. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany a v pohovoru k této žádosti žalobce uvedl, že je státním občanem Ázerbájdžánu, je ženatý, bezdětný. Trvalé bydliště tam má ve městě X. S manželkou však žili po svatbě v září 2015 v X. Nebyl členem politické strany. Kritizoval vládu. Psal články pro internetovou stránku Milli – Xeber.az. V roce 2014 byla tato stránka uzavřena. Než internetovou stránku zavřeli, napsal 18 nebo 20 článků. Po ukončení činnosti novin Milli Xeber psal anonymně. Ázerbájdžán opustil 29. 11. 2016. Cestoval s českým vízem. Autobusem odjel do Turecka a následně letecky do České republiky. Poté jel autobusem do Německa. Z Německa byl 24. 8. 2017 transferován v rámci tzv. Dublinského řízení do ČR. O mezinárodní ochranu poprvé požádal v roce 2016 v Německu. V Ázerbájdžánu je mnoho zatčených žurnalistů, obává se, že jej stihne stejný osud, proto vlast i s manželkou opustili. V podrobnostech soud odkazuje na zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedená v napadeném rozhodnutí, neboť tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.
9. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jsou potíže se státními orgány Ázerbájdžánu, které tam měl mít v souvislosti s novinářskou činností a účastí na protestních mítincích a obavy z toho, že by tyto potíže mohly v případě návratu do vlasti pokračovat.
10. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Ázerbájdžánu. Konkrétně se jedná o Informaci MZV ČR č. j. X ze dne 23. 7. 2019, Informaci OAMP, Ázerbájdžán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 25. 5. 2020, Informaci MZV ČR č. j. X, ze dne 6. 11. 2018, Informaci MZV ČR č. j. X, ze dne 22. 7. 2020, Informaci Mezinárodní organizace pro migraci 2019, Údaje o zemi – Ázerbájdžán, Informaci ČTK, Konflikt na hranici Arménie a Ázerbájdžánu už má nejméně 13 obětí. Žalovaný rovněž přihlédl

k žalobcem doloženým listinám, a to k dokladům o vzdělání, osobním dokladům, lékařské zprávě a dále soudním dokumentům a potvrzení novin Milli – Xeber.

11. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany plyne, že žalobce byl se všemi podklady rozhodnutí seznámen prostřednictvím svého zmocněnce dne 20. 8. 2020. Ze správního spisu se dále podává, že dne 31. 8. 2020 bylo správnímu orgánu doručeno písemné vyjádření k podkladům, v němž žalobce namítal, že podklady pro rozhodnutí nejsou dostatečné k posouzení jeho obav, o nichž v řízení hovořil, nicméně že obsahují silné indicie, které tyto obavy potvrzují. Správní spis poté již nebyl doplňován o žádné další podklady a následně správní orgán vydal žalobou napadené rozhodnutí.
12. Krajský soud poznamenává, že soudní judikatura vychází z toho, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je právě samotný žadatel (viz např. usnesení NSS č. j. 9 Azs 1/2013-38). Správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí z žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně (viz např. rozsudek NSS č. j. 5 Azs 22/2003-41). Současně žadatel musí v maximální možné míře podložit svá vyjádření listinnými či jinými důkazy. Na druhé straně žalovaný musí použít veškeré prostředky, které má k dispozici k zajištění nezbytných důkazů (včetně informací o zemi původu) pro danou žádost, a to včetně těch důkazů, které svědčí ve prospěch žadatele.
13. Soud dospěl k závěru, že žalovaný uvedeným povinností v průběhu řízení dostal a v napadeném rozhodnutí všechny zjištěné skutečnosti řádně zvážil a své rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně podrobně a srozumitelně popsal, proč a v čem je výpověď žalobce nevěrohodná, stejně tak zejména na straně 5 – 6 podrobně popsal a vysvětlil, tedy řádně odůvodnil, závěr o tom, že žalobcem doložená rozhodnutí soudu vykazují znaky, že jde o falzifikáty. K tomu soud dodává, že se jedná o závěr hraničící prakticky s jistotou. Soud s tímto hodnocením žalovaného souhlasí a v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí o nevěrohodnosti výpovědi žalobce stran jeho potíží ve vlasti a důvodů podání žádosti, odkazuje. Co se týká žalobcem doloženého potvrzení internetového zpravodajského serveru Milli – Xeber, ve shodě s žalovaným také soud sdílí pochybnosti o autenticitě a informační hodnotě uvedené listiny a stejně jako žalovaný i soud považuje za nelogické, aby prorežimní noviny vydávali žadateli potvrzení o údajném příkoří, kterému měl být vystaven v období, kdy pro tyto noviny již dva roky nepracoval. Stejně jako žalovaný i soud považuje žalobcovo vysvětlení, že není údajně nic neobvyklého na vydání referenčního dokumentu bývalým zaměstnavatelem za nepřesvědčivé, neboť svým charakterem se rozhodně nejedná o doporučující dopis pro účely budoucího zaměstnání. Soud souhlasí s žalovaným, že se jedná o dokument pořízený účelově pro prokazování v azylovém řízení.
14. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace považuje soud za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Žalobce se v žalobě omezil toliko na prezentaci spekulativních úvah stran motivace vydání potvrzení Milli – Xeber, aniž by konkrétními důkazy závěry žalovaného hodnověrně vyvrátil. Žádným relevantním důkazem nevyvrací ani zjištění plynoucí ze zprávy Ministerstva zahraničních věcí ČR (resp. Zastupitelského úřadu v Baku) o podobě čísla jednacího ázerbájdžánských soudních rozsudků, které při zpracování této zprávy vycházelo z údajů v elektronické databázi Ministerstva spravedlnosti Ázerbájdžánské republiky. Nejednalo se tedy o dokument, v němž by nebyl uveden zdroj informací. Z veřejně dostupných zdrojů plyne,

že v dokumentu označená elektronická adresa www.e-qanum.az/framework/22869 je správná a dostupná. Žalobce opak, tedy údajnou nefunkčnost webové adresy ničím nedokládá. Dle názoru soudu žalovaný nepochybil, pokud neprovedl doplňující pohovor s žalobcem, a ani žádné další důkazy.

15. Soud souhlasí se závěrem žalovaného na str. 6 napadeného rozhodnutí, že žalobce nebyl v Ázerbájdžánu pronásledován. Ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, se přitom pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Podle ust. § 12 zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Krajský soud odkazuje na výše uvedený závěr o tom, že žalobcova výpověď o jeho údajných předchozích problémech v Ázerbájdžánu je nevěrohodná, a to i ve vztahu k případnému budoucímu ohrožení ve vlasti, a nelze proto dospět k závěru, že by žalobce byl v Ázerbájdžánu vystaven jednání, které lze označit za pronásledování ve smyslu ust. § 12 písm. a) zákona o azylu a stejně tak nelze dospět k závěru, že by žalobce ve vlasti mohl pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje soud i závěry žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 14a zákona o azylu, tedy doplňkové ochrany. Ta se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Soud sdílí závěr žalovaného, že s ohledem na nevěrohodnost výpovědi žalobce o jeho údajných problémech v Ázerbájdžánu, nelze ani v případě jeho návratu do vlasti shledat riziko vážné újmy. Případné vycestování žalobce po posouzení informací o zemi původu, s přihlédnutím k tomu, že žalobce žil ve vlasti ve hlavním městě Baku, které ozbrojenými střety nikdy nebylo zasaženo a je od konfliktní oblasti Náhorního Karabachu vzdáleno a dále s ohledem na všeobecně známé informace z veřejně dostupných médií o ukončení války o Náhorní Karabach po podepsání dohody mezi arménským premiérem a prezidenty Ruska a Ázerbájdžánu, nepředstavuje vycestování žalobce ani rozpor s mezinárodními závazky České republiky.
16. Soud má za to, že správní orgán posoudil individuálně situaci žalobce na základě jeho tvrzení a tyto konfrontoval s informacemi získanými z různých relevantních zdrojů, které

jsou součástí správního spisu. Protože se soud zcela ztotožňuje se závěry žalovaného, odkazuje v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

17. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 07.09.2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně